

Ma rog de viata

Ion Vatamanu

Indura-te de omul bolnav.
El zace acum in nestire.
Adu-i satul de bastina la capatai.
Poate l-o auzi si s-o trezi.
E-un taran si moartea nu-l sperie,
dar mai vrea un pom sa sadeasca,
frunza sa-i creasca, pamantul s-adumbreasca
Cauta-n tine ramasitele timpului lui,
adu-le-ncoace, la capatai.
Poate le-o auzi si s-o trezi.
E-un taran si are noua copii,
asa ca nu se teme de moarte,
dar mai vrea s-ajunga un mar

de pe creanga de mar,
pentru fiica mai mica.
Cata-ntre campuri izvorul de care tot spune.
Adu-i apa cu care-a crescut,
uda-i gura fierbinte.
Poate l-o racori si s-o trezi.
E-un taran, chemator de izvoare,
asa ca nu se teme de moarte,
da-l striga pamantul cu izvoarele lui.
Poate le-o gasi, cand s-o trezi.
M-am rugat pentru tine, omule,
ca sa te pot trezi,
si, iata-ma, pe mine
acum pe patul tau